

Nr 393

Av herr **Fröding**, om överväganden i syfte att ge julafton karaktären av helgdag.

Den sistförflutna julaftonen kom ju att infalla på en söndag, något som bl. a. medförde, att affärerna då hölls stängda. Att julhandeln härigenom nödvändigtvis måste vara avslutad redan före julaftons inträde, var uppenbarligen ägnat påtagligt motverka det eljest sedvanliga juljaktet i sista stund i butiker och på gator samt i hemmen. Man erfor på grund härav en befriande känsla av julfrid redan på julaftons morgon.

Såväl för husmödrarna som för butiksbiträdena vore det i hög grad önskvärt, att julafton gäves något slags helgdagskaraktär. Huruvida en reform i antydd riktning bör ta sikte på att upphöja julafton till kyrklig helgdag eller på att ge dagen i fråga en motsvarande ställning som första maj (civil helgdag) kan däremot diskuteras. I förra fallet skulle kyrkomötets medverkan till en reform uppenbarligen vara erforderlig. Den senaste julhandels omfång torde visa, att julhandeln knappast skulle bli lidande på att julafton gäves helgdagskaraktär.

Det torde i första hand böra ankomma på Kungl. Maj:t att ta ställning till i vilken form julafton bör givas karaktär av helgdag. De detaljöverväganden som må vara erforderliga för ett dylikt ställningstagande läser kunna företas inom Kungl. Maj:ts kansli.

Med stöd av det anförda föreslås,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådana överväganden och förslag att julafton snarast må kunna erhålla karaktären av kyrklig eller civil helgdag.

Stockholm den 25 januari 1962

Nils G. Fröding
